

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnia hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

**Raemond, Florimond de
Coloniae Agrippinae, 1655**

VI. Antiquitatis respectus firmissimum semper fuit Ecclesiae munimentum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

eramenta, quum eorum ne nomen quidem exstet? Quemadmodum ne illud quidem scriptum est, Deiparam virginem, semper Virginem manifile; Sacramenta duo esse, Baptismum & Eucharistiam, non plura; Infantes baptizandos esse, quod Christum aut Apostolos unquam fecisse, ostendi nequit; Adhibendos esse in Baptismo parentes Iustos, Admittendas ad Coenam feminas, quod in Scriptura non legitur. Adeo ut ausus sit Lutherus affirmare, numquam Virginem Mariam de Eucharistia participasse. (Unde Rescius testatur, deliberatum fuisse in Palauinap, de feminis a Coena excludendis.) Non esse Baptismum iterandum; Primum septimanæ diem, esse diem quietis Domini, non vero ultimum, à Deo prescriptum Sabbathi puta; Ex triplici Legum genere, in Veteri Testamento divitius sanctarum, Ceremonialium, Judicialium & Moralium, duo priora genera esse antiquatae probabitur. Non amplius obseruari necessarium esse illam Legem Apostolorum, de non comedendo sanguine bestiarum suffocatarunt. Quomodo certior fieri, credenda illi esse multa alia, quæ una cum Catholicis credi, extra Scripturam? Quomodo, inquam, novitius iste Christianus ad omnia ita tenenda se esse componet, si cum solius Scripturæ, & privati sui iudicij cancellis includas? Quem habebis idoneum auctorem maioris partis illarum rerum, quas illi credendas proposes, nisi recurras ad illud, quod per manus traditum est Ecclesiæ Catholice: Nam velis nolis agnoscas oportet, illius beneficio te possidere, tanquam inter clientelari, omnia ista, quæ ipsa diligenter custodivit in arca sua, in corde hominum, & maxime Pastorum. Ab hac acceperunt ista vestri, ab avibus parentes, & parentibus vos, relikti eadem posteris vestris. Et contraria atra Catholicus, ipse dicit, Corpus Sacrae Scripturæ, tam Veteris, quam Novi Testamenti, revera esse fundamentum salutis nostræ, verum Dei verbum, sequre de eo ita persuasum esse, propere quod sic Ecclesia pronanciet testaturque ita se edoctam esse ab Apostolis. Hæc definit, Athanasio teste, non esse nisi quatuor Evangelia. Adderque, intelligendam esse Scripturam non secundum nostram conceptionem priuatam, quod proprium est omnium Hæreticorum; sed secundum Apostolorum oralem expositionem. Non minus certum esse, nec in omnibus testimonijs comprobatum hoc esse istam interpretationem.

nem ab Apostolis, quam illud, esse istam Scripturam ab Apostolis. Aperteque omnium illorum scriptis, qui sua fidelitate & testificatione Traditionem illam conservarunt, & longa successiois serie ad nos usque transmiserunt, ostendet illi omnia, quæ credimus & facimus circa Baptismum, qui ianitor est Paradisi, apud Divum Cyillum, Tertullianum, Augustinum, Gregorium; Ritus Confirmationis, quæ nos milites efficit Iesu Christi, & ordini equestri adscribit, apud S. Clementem, discipulum Dñi Petri, Ignatium, discipulum S. Johannis, Tertullianum, Cyprianum. Quin Calvinum ipsum confiteri hanc antiquitatem communis erit. Extremam unctiōnem, post Epistolam Dñi Jacobi, in omnibus veteribus illi monstrabit. Simulque audaciam, dedicam impudentiam Lutheri, qui in eo libro, quem de Captivitate Babylonica compositum, negat licitum fuisse illi Apostolorum, Sacramentum propria auctoritate instituere. Sacri Christi unctionis usum ex Hierarchia S. Dionisi docebit, & præterea ex Tertulliano, Cypriano, Augustino, Crucis, quæ omnium actionum nostrorum clavis est, & quasi prodomus: Benedictionem Episcoporum nostrorum, & manum, dum populo benedicunt, elevationem tum eorumdem consecrationem, ex Dyoniso, Aacleto, S. Clemente: A quām benedictam ex eodem, & ex Justino Martire, S. Basilio, S. Ambrosio; Concilium illi recitat, celebratum ante annos mille ducentos, quo jubetur aqua salutari aspergi populus: Panem benedictum, quem in Missa adhibemus, in Augustino monstrabit, Panis, inquit, quamvis non sit Corpus Christi, sanctior tamen est, alio pane, quo nutrimur. Altarium consecrations, Corporalia, Calices, Patenas, Cereos, Faces, panis & vini in Ecclesia Oblationes apud S. Dionysium, S. Fabianum, S. Chrysostomum, S. Augustinum, S. Leonem. Denique in omnium istorum veterum scriptis, tanquam in tabella quadam spectandam illi exhibebit integrum Catholicæ Ecclesiæ fidem, quam inde ab Apostolorum ætate totum continuis seculis sine ulla interpretatione, inviolatam conservauit. Loca ipsa non adscribo, digitò ea indicasse contentus.

VI. Scilicet esse, inquit iste nova Ecclesia, quem in hoc libro de pingitur, fundator, ad hominum interpretationes recurrere, ad intelligendam Scripturam: Habet enim manus

manas istas esse traditiones, quas Ecclesia Romana nobis obrudat. Distinguendum erat Calvine, inter traditiones hominum, & traditiones Ecclesiarum. Contra illas clamat Dominus, traditiones terrenae, aut potius traditiones Satanae; non autem contrahas, quae non immrito appellatur traditiones Cœli, quibus Iolis verus Scripturæ sensus innitur, traditiones divinitus humanae, natæ ante Scripturam. Hæc erat illa præclara admonitio S. Ignatij iam iam martyrio coronandi, dicentis ad Christianos, non quidem, Custodite, qua scripta sunt, sed, Custodite traditiones Apostolicas: Recordamini ea, quæ audiistis prædicari. Cum qua consonat illud Pauli, MATERE IN FIDE TRADITA. Quærit successor Calvini(f) quum ad Patres, & traditiones Ecclesiasticas remittimur, num inter Deum & homines opus sit Mediatoribus & arbitris? Quia quidem ratione, si omnes omnino iudices rejiciamus: noone immortales sicut lites nostræ? Illud quidem lepidum est, quum ad controversias nostras dirimendas taliter aliquem eligendum dicit Calvinista, qui nec sit Papista, nec Evangelicus. Iam enim oportebit vel Rabbinum aliquem Iudeorum, vel Mophthio Turcarum, vel Brachmanum Indorum, controversiarum iudicem constitueret. Sic Arius disputationis sua arbitrium Ethnico deferebat. Equidem perinde facitis, ut obstinati causidici, originem ducentes a decepta illa litigatrice Prolemaide, quos litigandi libido in mucuum exitium armat. Controversia illorum posita est in interpretanda causa Testamenti, hunc titulum pro sua quique causa allegat; hinc illi patrocinium querit. Cuius litis si nulla pars alium iudicem relet admittere, quam illud ipsum instrumentum, ex quo orta est controversia pendebit causa usque ad diem iudicij. Si duo Aduocati, cupientes lux quisque clientis causam defendere, nam tandem que legem tanquam decisum controversia, in suum quisque sensum trahat, & suo negocio accommoder, alia tamen atque alia ratione neutri fides adhibetur, sed adeuntur veteres Doctores, qui nullo istarum partium studio, ut quatum causam agitata fuerat, super ijs incommodis, quæ præviderunt instituta, formales decisiones prodiderunt, quatum ratione futuræ controversia terminarentur, ut ille solus causam obtineat, pro quo faciunt Doctorum responsa. Magnus agitur & divinus iudicialis processus inter Catholicum, & Lutheranum ac Calvinistam; immo o-

mnes qui unquam erunt, Hæreticos. Status controveriarum vertitur in interpretatione Scripturarum, hi sunt tituli utriusque partis communes. Affirmat unus locum istum hoc modo modò esse intelligendum, idque probat per alios locos. Idem negat alter, & per collationem aliorum testimoniorum in aliū sensum eū detorquet: uterq; interpretationem suam mordicus tenet, nec vult à sententia discedere. Quo pacto suis imponetur huic contentioni, nisi recurramus ad iudices ac testes Christianarum antiquitatis, non suspectos partibus, propterea quod cum nostris litibus nihil illis fuit olim nec nunc est negoti? Num fieri potest, ut omnes sint recusabiles, & inter tam multos non repertiantur, qui sufficiant huic causæ ultimo iudicio decidendæ possintque restari, quid Ecclesia primaria semper crediderit? Agite, intrate in prima illa secula quibus affirmatis. Ecclesiam suam in candore suo & puritate (Calvinus veter quingentos annos integratam eius adscribit) eligitis vobis hominem aliquem Dei, illius temporis, quem pro supremo iudice, vel teste admittatis: secus, criminis vobis intentati vos reos declarabis. Fuit hæc conditio non ita pridem amē oblatæ. Ministro prope hanc ciuitatem Burdigensem concessionanti. Habeamus, inquam, præter Biblia sacra, solum D. Augustinum pro iudice, aut proteste sententie, quam Ecclesia sui temporis tenuit, ut qui eam accepit ab Apostolo, ministerio præcedentis Ecclesia: acquiescamus in auctoritate ac sanctitate magni huius viri, qui lumen fuit Ecclesie, vel potius in illius temporis Ecclesia integritate, restitutæ per ipsum. At ille, Places, inquit, si quidem iudicium ipsius sit Scriptura consentaneum, Hoc est pseudothyrum illorum, quo semper solent elabi. Et cogitandum mihi fuerat, nunquam eos unius Patrii iudicio stare, nec plurimum etiam, ac ne omnium quidem: & scire eum, inneniri in S. Augustino (g) successionem Ecclesie Catholicae in pastoribus & doctrinam continuatam, inde ab Apostolorum Principi Petro, usque ad pontificem Anastasium, qui illius tempore presidebat. Missam quam in Ecclesia nostra canimus. Orationem pro defunctis, sexcentis in locis, sacrificium & martyre eius expeditum, ad consolatori-

Ep. 3. nem

f Beza de not. Eccles. Lassus, in def. Volani g Aug.
lib. 1. de util. cre. cap. 17. Serm. de temp. lib. 9. cap. 14.
lib. de gen. cont. Mani. lib. 2. cap. 20. Super Psal. 33. Lib.
17. de ciuit. cap. 3.

nem anima ipsius iam mortua. Omnes eos, quorum infesta sunt peccato anima, aut ad eternum ignem condemnari, aut igne purgatorio expiari. Sacrificium Corporis & Sanguinis Iesu Christi secundum ordinem Melchizedech, ubique terrarum in usu fuisse. Missam, inquam nostram, que omnibus Veteris Testimenti Sacrificiis successit. Redemptorem mundi, illam ipsam carnem, quam à Virgine Maria assumit, manducandum nobis dedisse, ad salutem nostram. Illud ipsum corpus suum manibus tenuisse, quum panem consecratum porrigeret. Fessorum in honorem Martyrum observationem, Ceremonias Baptismi, Sanationem per invocationem Sanctorum; Imagines nostras, Observationem Quadragesimalis ieiunijs, qua fidelem, inquit, ab Heretico discerni: Peregrinationes nostras. Procesiones, quibus semina quadam caca, visum recuperauit, quum reliquias S. Stephani attigisset. Denique verum Deiculum esse illum, qui in Ecclesijs Catholicis viget, non auctem in horreo aliquo. Has conditiones si detrectaueritis, Domini Ministri, idem de vobis statuetur, quod olim de reis Romanis, qui propter recusatum auctoritatem trium Catonis condemnati fuerunt, propterea quod iudiciorum boni viri se submittere renuentes, diffidere innocentiae suæ viderentur. Quod si suspectus est vobis Augustinus, hanc vobis prærogativam concedimus ut optionem habetas inter omnes; nos ne vaum quidem recusamus: Nam nec ullum inuenietis, qui vestram Confessionem renuerit: sed omnes, ut dixi, nostram tenuerunt. Admetet me vestra ratio (veniam mihi date, si placet, scio enim omnes comparationes odiosas esse) reorum qui in tholis quæstorijs nostris compedibus vinclis sedentes, ut imminentem ceruicibus gladium auertant, non testantur, sed etiam gladios derretant, & per varia diuerticula causidicorum, mille rimas querant, mille commiscuntur effugia, prouocant ab uno Parlamento ad alterum: membranas extendunt, ut vitam extendant: & tandem tamen necesse est ut dedant se, factumque confiteantur vel in pegmate. Fugite, quantum potestis. Omnes tergiuersationes vestrae, omnia diuerticula veltra nihil sunt aliud quam dilatationes, & mortis exigua morte. Eudere non potestis, quia ad exterritum super scanno sanctæ Antiquitatis extendamini, ibique concurris funibus manus pedesque vobis constringantur: haec erunt rotæ, haec fidicula, quæ veram confessionem à vobis extorquent, ta-

cientque, velitis nolitis, ut non loqui tantum veritatem, sed clamare etiam compellamini. Et vos, qui extra Ecclesiam Catholicam degentes, sentitis ab Angelo vestro bono animam vestram tangi, impulsuque arteriarum conscientia vestra in paroxysmum & continuam Melancholiam vos conici: si ullum vos, tangit lanitatis vestra desiderium, relicto aëre palustri, in quo a Doctoribus vestris detinenni, migrate in caelum matris, deambulantesque in veterum illi, um horulis, sylulis & florentibus pratis, ex alueolis illorum diueris nunc hanc, nunc illam plantam decerpite, atque ex ijs salutarem potionem miscete, non tantum leuamen aliquod morbi vestri, sed plenam sanitatis restitutionem expecturi. Omitte omnes istos nouos scriptores virtusque partis, eosque si non ut contentiosos litigiososque, ac saltam ut suspectos repudiate: Eos legite, qui sub factiosis istis omnibus Papistarum aut Calvinistarum non comprehenduntur: & ausim affirmare, non percuturos vos vel ad tertium sæculum, quin manus daturi sitis, si quidem in ipsis fontibus eos conspiciatis, non autem truncos mutilosque in libris Doctorum vestrorum, qui fucum vobis faciunt, & contra propriam conscientiam loquentes. S. Hieronymum, S. Augustinum & ceteros Patres introducunt. Gestis ad Ecclesiam Catholicam, tanquam ad portum & asylum vos recipere. Sed quid plerique vestrum contrarium rationem amplectuntur, & quemadmodum animal illud, quod natura perpetuis tenebris addixit, in lucem protractum, sponte sua interram remigiat, noctem requirens suam: itaisti, si quis apud Santos Dionysium, Cyprianum, Hieronymum, Basilium, & Augustinum, ostendere illis velit Cœlum Ecclesiæ Catholicæ, ad Luciferi, Calvini, Bezae, Moræ, aut etiam priuatissimi iudicis nebras continuo recurvat, & quotidie magis magisque istis diuerticulorum laqueis sese implicit, nec redeunt ex labirintho erroris, donec incident in fauces Minotauri. Vno tantum hominem opas fuisse Scriptura affimat, qui Patalyticum deportaret in piscinam, ut à morbo ram diu turno liberaretur. Et ad yostam multi operam suam obulerunt: vos saltam depositari vos patmini, & à malo, quod tamdiu animas vestras exercet, liberabitimi. Verum perinde sopliti estis, ac glires, quæ ne quidem admotis ad nates arden-

tibus sulphuratis expurgiscuntur. Illud habete pro verissimo axiome, fieri nullo modo posse, ut quis Patres legat sine præiudicio, & maneat Calvinista: omnem q; hac de re controversiam huc tandem recidere, virum standum sit potius iudicio vnius Calvini, aut alterius cuiusdam talis Doctoris, quam omnium, qui inde ab Apostolorum temporibus ante ipsum fuerunt, Christianorum & Ecclesiarum, siue in definiendo, quænam sit Scriptura Cabonica, siue in ipsa Scriptura interpretanda. Deprehendamus autem, semper in negotio Christianæ Religionis nouitates damnatas fuisse per antiquitatem Ecclesiæ Christianæ, & particularitatem per universalitatem communemque sedecim integrorum seculorum consensum.

VII. Quod si vnius, duorum aut trium saeculorum antiquitas antiquis illis Patribus Ecclesiæ defensoribus clypei loco fuit aduersos tot genera hæreticorum illam oppugnatum; quantum roboris inesse censebitistam multorum saeculorum, quam nos possumus iactare, præscriptioni? præ qua certæ modernæ istius Religionis risu digna est vetustas, quæ vix triginta aut quadraginta miseras hies vidit, easq; mille tempestatibus ac procellis terribiles? Quæ est ista, inquit Launæus in conuersione sua, præclaræ antiquitas? Ego ipse tam fui origini vicious, ut à primis negotiis mihi fuerit exhibitum, qui prædecessores non habuerunt, nec vlli alteri sucesserunt. Adeo recensem ista antiquitas, ut adhuc sit in ipso ortu suo. Id quod vel solum facis est ad cuerendum, quidquid se Ecclesiæ Catholicæ audet oppovere. Tu qui in precio habes vetustum aliquodnum sma ærugine obductum, aut columnam semidirutam, aut inscriptionem pæne exesam, quique eiusmodi monumenta in altiore theca arce ruræ, tanquam cimelia quædam, assertas, & magna delectatione perfunderis, dum in istis figuris desiguratis notatisque preciosæ illius adeoque incuras vetustatis rugas observas, quique, ut Poeta quidam caoit,

*Mirari veteris fragmenta ex ea Colossi,
Et num osum basque notis fugientibus olim
Inscriptas, & quidquid habet veneranda ve-
tustas.*

Quid est cur in negotio Religionis tam parum tribus antiquitatib; illud iniurium (fatere quod conscientia dictat) quoniam in omnibus Ecclesiæ Catholicæ angulis illa radiat atque effulget. Præferte speciem quæ vultis, Mairisti Calviniani, & quantu-

vultis, mendaci Plessæi præfatione negotium vestrum fucate, dissimulate, incruster; facile est vobis prætextum aliquem inuenire, & ictu declinare. Sed quidquid etiam prætexatis, nihil est tameo, quod magis conscientiam vestram fodiat, quam memorabilis & vaformis ille Christianæ antiquitatis consensus, qui olim inter mille hæreses s. Augustinum & omnes Patres in Ecclesia retinuit; magnus est iste & venerabilis testis. Nefas est loco mouere sacros limites ab antiquitate constitutos, ad Religionis sancta & inuolabilia iura distingenda, Semper optimum est quod est antiquissimum, & antiquissimum quod optimum. Credere oportet veteribus, ait vnu ex Patribus nostris, tamquam melioribus, & Deo propinquioribus: ad quos ipse non raro nos remittit. Hæc sunt arma veteris illius bellatrixis Ecclesiæ, nunquam deponenda è manus Non loquor autem de humana illa antiquitate, quam Sapientes receperunt, quam nonne in appellat sociam sapientiæ & vicinam diuinitatis; sed de Christiana antiquitate tantum, aut, ut dicit clarius, de illa fide, illa doctrina, quam amplexi sequiturque sunt vna in imite omnibus seculis, omnes Christiani, inde ab origine sua, à temporibus mirum Iesu Christi, hoc est, iij, quos andire, & quibus tanquam ipsi Deo obediens cœlesti voce iubemur, quosque eadem negat errare posse simul omnes in idem consentientes. Et hic quidem tam mirabilis consensus Spiritui nostro testatur, non posse eundem aliunde quam à Dei spiritu proficiendi. Et qui alibi deprehendunt per longum annorum spacium soli Christianorum nomine appellati, siue Christianismum professi fuisse, immo qui sunt Commissarij Legatiq; Dei, & honorū ipsius dispeñatores, & Cœli ianitores, ut loquitur Scriptura.

DE CALVINO, Q VI OMNE ceremonias aboleuit: deque modis quibus primi Christiani Paganos ad Christianismum adduxerunt.

CAPUT III.

ARGUMENTVM.

- I. Lutherus quasdam Ecclesiæ ceremonias retinuit, Calvinus omnes penitus aboleuit.
- II. Calvini de ceremonijs iudicium.
- III. Christiani cum Paganis multa habuere communia.

IV. Cere-